

ضربه مدیران ناکار آمد وزارت ورزش به فدراسیون‌ها

دوران سرپرستی را تمام کنید

■ فریدون حسن برگزاری انتخابات ریاست فدراسیون‌های ورزشی یکی از اصلی‌ترین کارهای وزارت ورزش در آخرین ماه سال ۱۴۰۱ محسوب می‌شود. مدت‌هاست بسیاری از فدراسیون‌ها سرپرست اداره می‌شوند. به رغم تأکید وزیر ورزش در دست نبودن این جریان اما شاهد هستیم هیچ اقدامی از سوی وزارت ورزش برای برپایی مجامع انتخاباتی فدراسیون‌ها صورت نمی‌گیرد. این مسئله در حالی است که ورزش کشور سال پراهمیت و مهم کسب سهمیه المپیک را در پیش دارد و از سوی دیگر باید خود را برای حضور در بازی‌های آسیایی هم آماده کند، اما وقتی فدراسیونی با سرپرست اداره می‌شود، به صورت طبیعی نمی‌تواند برای آینده خود به درستی برنامه‌ریزی داشته باشد. حالا و در آستانه ورود به اسفند ماه سال جاری وزارت ورزش درصدد است انتخابات‌های ریاست فدراسیون‌ها را

فدراسیون‌های زیادی با اعمال سلیقه این آقایان بدون رئیس باقی‌بمانند و جلوی پیشرفت و برنامه‌ریزی برای آنها گرفته شود. واقعیت این است که وزیر ورزش بهتر است اول فکری به حال مدیران اطراف خود کند و بعد به فکر انتخاب رئیس برای فدراسیون‌ها باشد. برخی مسئولان که با انواع و اقسام رانت‌ها به وزارت ورزش راه پیدا کرده‌اند، تمام سعی خود را می‌کنند تا دوستان خود را به ریاست فدراسیون‌ها برسانند و اگر موفق نشوند، زیر میز می‌زنند، البته امروز کار به جایی رسیده و زمان آنقدر از دست رفته که باید برای فدراسیون‌ها فکری اساسی کرد و اول به آنها پرداخت تا بیشتر از این دیر نشود. فعلا خیال مدیران ناکارآمد وزارت ورزش راحت است و می‌توانند همچنان به ضربه زدن به ورزش ادامه دهند. واقعیت این است که مشکل ورزش با وجود آنها بعد از انتخاب رؤسای فدراسیون‌ها هم همچنان پابرجاست.

همدلی فدراسیون و تیم ملی رمز موفقیت وزنه‌برداری

■ حامد قهرمانی

وزنه‌برداری یکی از اصلی‌ترین رشته‌های ورزشی مدال‌آور ایران در میدان بزرگ المپیک است. وقتی اسم وزنه‌برداری به میان می‌آید ناخودآگاه به یاد ستاره‌هایی می‌افتیم که در سال‌های نه چندان دور برای ایران افتخارآفرینی می‌کردند اما سوءمدیریت و اختلافات داخلی فدراسیون چنان بلایی سر وزنه‌برداری ایران آورد که حالا چند سالی می‌شود حسرت سال‌ها قبل را می‌خوریم. وزارت ورزش هر چند سعی کرد با انجام تغییرات وزنه‌برداری را سرسامان دهد اما کار سامان نگرفت و حتی دوران سرپرستی سجاد انوشیروانی هم با حاشیه رو به پایان است. دورانی که نسبت به دوران ریاست علی مرادی بر وزنه‌برداری بسیار بهتر بود اما باز هم اسیر حواشی شد و انوشیروانی نتوانست آن را مدیریت کند.

آنچه مهم است اینکه وزنه‌برداری ایران هرگاه سرسامان داشته موفق هم بوده و این سرسامان داشتن به معنای این است که رئیس فدراسیون همدل و همزبان با ملی‌پوشان کادرفنی بوده باشد، در این صورت وزنه‌برداری ایران همانی بوده که همه از آن توقع داشته‌اند، تیم یک ستاره‌هایی طلایی که همه را مغلوب قدرت‌نمایی خود می‌کند.

طی سال‌های گذشته چنین شرایطی در وزنه‌برداری حاکم نبوده و اختلافات داخلی کار را به جایی رسانده است که حالا حتی دلخوش به کسب تک‌مدال‌ها هستیم. اینکه وزنه‌برداری به اهلش سریده شود، یک واقعیت مهم است اما باید توجه داشت که اصل همدلی را نباید فراموش کرد. اتفاقی که امروز وزنه‌برداری را در دوران سرپرستی سجاد انوشیروانی آن هم بعد از کسب موفقیت‌های چشمگیری به حاشیه کشانده است، حاصل نداشتن همین همدلی و البته برخی شیفت‌های داخلی است.

حالا وزنه‌برداری در آستانه یک انتخاب بزرگ و تأثیرگذار است. انتخابی که به طور منتظم با آینده این رشته سروکار دارد؛ انتخابی که خود اهالی وزنه‌برداری انجام می‌دهند و بد و خوب آن را خود معین می‌کنند؛ انتخابی که می‌تواند وزنه‌برداری ایران را به قله برساند یا اینکه دوباره آن را به حوضی ذلت بفرستد. وزارت ورزش طبیعتاً در تلاش خواهد بود مانند تمام سال‌های قبل و دولت‌های قبل آدم خود را در وزنه‌برداری سرکار بیاورد اما آیا این گزینه همانی است که وزنه‌برداری در نجات می‌دهد؟ بنابراین اگر اهالی این رشته مدال‌آور و پرافتخار می‌خواهند باز هم بدرخشند و سسکوهای جهانی و المپیک را فتح کنند، باید انتخابی داشته باشند که به اندازه وزنه‌برداری ایران بزرگ و نامدار باشد و بتواند این بار سنگین را به سر منزل مقصود برساند و از همین حالا به سوی المپیک گام بردارد.

درخشش هندبال زیر سایه برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری

■ شیوانوروزی

هندبال بدون شک یکی از رشته‌های موفق ورزش کشور است و برنامه‌ریزی هدفمند و مدون می‌تواند ضامن تداوم موفقیت‌ها باشد. هندبال در سال‌های اخیر درخشش قابل توجهی داشته و تیم‌های ملی این رشته به ویژه در رشته بانوان قله‌های افتخار زیادی را فتح کرده است. انتخابات فدراسیون هندبال در شریلی ۱۷ اسفند برگزار خواهد شد که دوره گذشته اعضای مجمع به علیرضا پاکدل رأی اعتماد داد و رئیس فعلی برای انتخابات پیش‌رو نیز ثبت‌نام کرده است. نتایج به دست آمده در این دوره حاکی است فدراسیون تأکید ویژه‌ای روی توجه به تیم‌های پایه و بانوان داشته است. حاصل این توجه، برنامه‌ریزی و البته سرمایه‌گذاری، کسب موفقیت‌های متوالی و رقم زدن اولین‌های زیادی کردند و فدراسیون هندبال دختران جوان کشورمان با حضور در رقابت‌های قهرمانی آسیا برای نخستین‌بار جام قهرمانی را بالای سر برد. دختران هندبالیست علاوه بر فتح قاره کهن، سهمیه حضور در رقابت‌های قهرمانی جهان را نیز به دست آوردند. درخشش هندبالیست‌های زیر ۱۸ سال در جهانی شاهد بودیم، تیم‌های هندبال دختران جوان کشورمان با صعود به یک‌هشتم‌نهایی این رقابت‌ها، اولین رشته تویی بانوان لقب گرفت که به جمع ۱۶ تیم برتر جهان راه یافته است، آنها همچنین در رقابت‌های آسیایی روی سکوی نایب‌قهرمانی ایستادند و جهانی شدند. در رده بزرگسالان نیز دختران هندبالیست کشورمان خوش درخشیدند، آنها مقام چهارمی آسیا را تکرار کردند و اینگونه به جمع تیم‌های حاضر در قهرمانی جهان پیوستند. در بخش مردان هم تیم‌های بزرگسالان دست به کار بزرگی زد؛ هندبالیست‌های ما پس از کسب مقام چهارم آسیا، بعد از سه دوره غیبت موفق به کسب سهمیه جهانی شدند. انتخاب وویویچ به عنوان سرمربی یکی از تصمیمات خوب بود. شتارگان وویویچ در رقابت‌های ۲۰۲۲ برای اولین‌بار به مرحله اصلی قهرمانی جهان راه یافتند و مقام بیست‌وچهارم را کسب کردند. در هندبال ساحلی

تیم بزرگسالان به جهانی اعزام شد و مقام نهم را کسب کرد. تیم نوجوانان ساحلی نیز علاوه بر حضور در رقابت‌های قهرمانی جهان، روی سکوی سومی دنیا ایستاد. با نظر گرفتن این شرایط و در آستانه برگزاری انتخابات، آینده مدیریتی فدراسیون یکی از دغدغه‌های جامعه هندبال به شمار می‌رود. تداوم بخشیدن به سیر صعودی موفقیت تیم‌های ملی اصلی‌ترین خواسته هندبالی‌هاست. اگر قرار است باز هم در آسیا و جهان حرفی برای گفتن داشته باشیم و مدعی محسوب شویم، قطعاً باید به فکر برنامه‌های جدید بود. از طرفی کمبود بودجه ورزش همه رشته‌ها را تحت تأثیر قرار می‌دهد، در نتیجه رئیس جدید فدراسیون باید برای تأمین هزینه‌ها و جذب اسپانسر تلاش بیشتری کند. همچنین توجه به رده‌های پایه را نیز نباید از یاد برد. تمرکز روی رده‌های سنی، باید بخشی از پروژه پیشروانه‌سازی باشد تا از این طریق تیم‌های بزرگسالان در هندبال بانوان، مردان و ساحلی خلای احساس نکنند.

ژیمناستیک و معضل اساننامه

■ دنیا حیدری

ژیمناستیک می‌تواند یکی از پرافتخارترین‌ها باشد اگر حاشیه‌ها اجازه دهد، اما سال‌هاست حاشیه‌ها موفقیت‌های این رشته و توجه به ورزشکارانش را کم‌رنگ کرده که برخی ملی‌پوشان به دلیل همین مشکلات جلائی وطن کرده و تن به مهاجرت داده‌اند، حال آنکه اگر حاشیه‌های بی‌پایان این رشته که درگیری‌های داخلی مدیریتی جزء پررنگ آن است، طی سال‌های اخیر به گره‌های کور در ژیمناستیک تبدیل نشده بود، شاید اوضاع امروز متفاوت‌تر از آن چیزی بود که شاهد هستیم. با وجود این اما انتظار می‌رود برگزاری انتخابات فدراسیون ژیمناستیک، اوضاع را حتی اندکی سرسامان دهد، خصوصاً که بعد از پایان دوران چهار ساله ریاست اینچه‌در گاهی (سال گذشته)، فدراسیون ژیمناستیک از سال گذشته تاکنون چهار سرپرست (احمدی، زهره مرزوقی و عابد، خقداوی و حمید احمدی) به خود دیده است؛ روندی که نشان از عدم ثبات در فدراسیون پر حاشیه ژیمناستیک دارد؛ رشته‌ای که با توجه به پتانسیل‌های قابل توجه ورزشکاران آن می‌تواند یکی از فدراسیون‌های موفق ورزشی باشد و این را با موفقیت‌های اخیر خود که در این رشته سابقه نداشته ثابت کرده است اما اگر بتواند خود را از چنگال انبوه حواشی برهاند چرا که همزمان با رشد فنی این ورزش پایه و پرمدال بود که اوضاع مثبت‌تری چنان برهم پیچید و اسیر حاشیه‌ها شد که موفقیت‌های آن را کم‌رنگ کرد.

سرپرست فعلی فدراسیون، زهره اینچه‌در گاهی رئیس سابق فدراسیون، مقدار قلندر بود دبیر پیشین فدراسیون و علی خسروی) توسط کمیته انطباق احراز شرایط داوطلبان از بین ۱ نفری که ثبت‌نام کرده بودند، ۱۴ اسفند سال جاری تکلیف ریاست این فدراسیون در انتخابات مشخص خواهد شد. اما حتی مشخص شدن زمان انتخابات هم باعث پایان یافتن حواشی نشده، به طوری که حالا این سؤال مطرح است که انتخابات قرار است با اساننامه مدنظر وزارت ورزش برگزار شود یا اساننامه فدراسیون؛ مسئله‌ای که اصلی‌ترین اختلاف بین فدراسیون ژیمناستیک و وزارت ورزش بوده است. رئیس سابق فدراسیون همواره حرف از اساننامه مخصوص می‌زد که اتفاقاً تفاوت‌هایی هم با اساننامه مدنظر وزارت دارد. ابهام بزرگ این است که انتخابات فدراسیون ژیمناستیک قرار است با کدام آیین‌نامه برگزار شود؟

جودو و ادعای پوچ رف تعلیق

■ شیوانوروزی

روزگاری یکی از رشته‌های رزمی موفق ایران بود اما از اواخر دهه ۸۰ و در شرایطی که همه در خوش‌خیالی سیر می‌کردند، سقوط آزاد جودو آغاز شد و تا همین امروز فریادرسی برای نجات آن پیدا نشده است. نزدیک چهار سال از تعلیق جودوی ایران می‌گذرد و محرومیت تعیین شده شهروراه سال آینده به پایان خواهد رسید. در این مدت مسئولان وزارت و فدراسیون حتی از کشاندن این پرونده به دادگاه CAS نیز خیری ندیدند و همگی منتظرند تا شهریور ۱۴۰۲ از راه برسد، حال آنکه آرش میراسماعیلی، رئیس فعلی فدراسیون در این مدت بارها استوری‌های امیدوارکننده منتشر کرد و وعده گشایش در این رشته را داد اما هیچ کدام از آنها واقعیت نداشت و جودو کماکان با تعلیق دست‌وپنجه نرم می‌کند. رئیس فعلی با تأکید بر اینکه از جنس جودو است، زمستان سال ۹۷ رأی مجمع را به دست آورد. به رغم شعارهای انتخاباتی داده‌شده، جامعه جودو عملاً تغییر یا پیشرفتی در این رشته شاهد نبوده‌اند. لازم به ذکر است قهرمانی یکی از مشکلات جودو است و نباید همه چالش‌ها را گردن تصمیم فریبوس ویزر، رئیس فدراسیون جهانی انداخت. روند نزولی جودو از یک دهه پیش آغاز و هر روز بیشتر هم شده است. در حالی که با توجه به بحث تعلیق اجازه حضور در بازی‌های جهانی و المپیک را ندارند، شرکت در بازی‌های کشورهای اسلامی می‌توانست فرصت خوبی برای جودوی ما باشد اما نتیجه اعزام ۱۴ جودوکار به قهرانیسب جی‌زی تا ناکامی و البته حاشیه‌سازی و درگیری نبود؛ در این اوضاع میراسماعیلی همواره مدعی تلاش‌های فدراسیون برای حل مشکل تعلیق بوده است. او حتی پاییز اسفند دیداری نیز با وزیر رئیس IJF داشت. بر اساس آنچه سایت فدراسیون اعلام کرده است طرفین توافقات و مذاکرات خوبی بهم داشته‌اند، منتها اهالی جودو همچنان منتظرند نتایج این توافقات و مذاکرات مثبت از سوی میراسماعیلی اعلام شود. اواخر تابستان وزیر ورزش و جوانان از دریافت مجوز حضور

نمایندهگان جودوی کشورمان در زیر پرچم IOC در مسابقات بین‌المللی و کسب سهمیه المپیک خبر داد، خبری که شاید برای سجادی و فدراسیون خوشحال‌کننده باشد نه برای ورزش کشور. اگرچه با صدور این مجوز شاید ملی‌پوشان ما بتوانند در برخی مسابقات حاضر شوند اما زیر سؤال رفتن اعتبار ورزش و کشورمان را نباید نادیده گرفت. آقایان در این مدت به صورت مداوم وعده رف تعلیق و حل مشکلات جودو را دادند و تعلیق را ظالمانه خواندند، ولی در نهایت حرف فدراسیون جهانی به کرسی نشست و مجبوریم تا روز آخر تعلیق منتظر بمانیم، البته هیچ معلوم نیست بعد از انعام محرومیت چهار ساله چه آینده‌ای در انتظار جودو باشد. جودوی ایران به یک انقلاب و دگرگونی واقعی نیازمند است. اینکه هر کارشناس و منتقدی ادعایی مطرح کند و مدیران فعلی فدراسیون نیز با فرآیندهای مقابل آنها ایستادگی کنند، راه چاره نخواهد بود. ادامه شرایط کنونی به پسرفت روزافزون جودو منجر خواهد شد.

کاراته در جست‌وجوی آرمش

■ اشرف رامین

آرمش و دوری از حواشی برای کاراته به یک آرزو تبدیل شده است؛ رشته‌ای مدال‌آور که در اولین حضورش در المپیک نیز یک مدال طلای خوش‌رنگ برای ورزش ایران به ارمغان آورد، با این حال مدت‌هاست اختلافات زیاد و باندبازی‌ها امان کاراته را بریده است؛ مدالی که به جای آنکه روی ختالامی حرف‌شان را بزند، خارج از گود یا در فضای مجازی چنجال به پای می‌کنند. بسیاری از آنها خود را لایق ریاست فدراسیون و مدیریت این رشته می‌دانند و بسیاری نیز معتقدند حضور در رأس کادرفنی تیم‌های ملی حق‌شان است. این ادعاها کاراته را به یکی از رشته‌های پر حاشیه تبدیل کرده است. جامعه کاراته معمولاً از چندماه قبل از برگزاری مجمع انتخاباتی خواسته یا ناخواسته پای‌شان به حواشی انتخاباتی و زدوبندهای پشت پرده باز می‌شود. دوره مدیریت سیدحسین طباطبایی به زودی به پایان می‌رسد و رئیس فعلی برای نکه داشتن سندی ریاستش در روز ۱۶ اسفند باید همه مخالفانش را مغلوب کند. در این دوره چهار ساله کاراته با چالش‌های زیادی دست به گریبان بوده است. رقابت‌های انتخابی تیم‌های بزرگسالان، با جنجال، انتقادهای تند و قهر برخی ملی‌پوشان همراه بوده است تا جایی که امیر مهدی‌زاده، کاراته‌کای شناخته‌شده کشورمان پس از شکست در انتخابی، فدراسیون و کمیته داوران را در فضای مجازی مقصر اصلی باخاست خود معرفی می‌کند. در حالی خلأ آرمش به شدت احساس می‌شود این رشته بوده اما در دست یا نادرست بودن این اتهامات و ادعاها هرگز مشخص نشده است. بازیکن‌سالاری و مماشات با برخی چهارم‌های ملی‌پوش از دیگر مشکلات کاراته کشورمان است. ورزشکاران بازنده همواره داور، تصمیمات کادرفنی و مسائل غیرفنی را عامل باخت خود معرفی می‌کنند. در حالی خلأ آرمش به شدت احساس می‌شود که حتی سرمربیان تیم‌های ملی نیز از حواشی و اتهامات در امان نبوده‌اند. مشکلات اعزام به مسابقات بین‌المللی یکی از اصلی‌ترین انتقادهای وارده به فدراسیون است.

از دست دادن لیگ‌های جهانی و غیبت در تورنمنت‌های معتبر شرایط را برای کاراته سخت کرده است، همین مسئله بحث کوچ کاراته‌کاهای ایرانی به خارج از کشور را نیز تشدید کرده است. عملکرد ضعیف کاروان کاراته کشورمان در رقابت‌های قهرمانی آسیا را نیز نباید فراموش کرد؛ کاروانی که در رده بزرگسالان چهارم آسیا شد و در رده‌های سنی سوم. بعد از این مسابقات فدراسیون سعی در توجیه نتایج کسب‌شده و موفق جوده دادن عملکرد نفرات اعزامی داشت. در حالی که خود رئیس فدراسیون هم اذعان دارد جغرافیای کاراته‌قاره کهن تغییر کرده و با توجه به پیشرفت دیگر کشورها نمی‌توان با توجیه و بهانه‌های مختلف در مسیر پیشرفت قرار گرفت. در مجموع باید تأکید کرد سهم‌خواهی، اتهام‌زنی، حواشی مختلف و نبود اتحاد و همدلی، کاراته را در سراسیبه سقوط قرار داده و متأسفانه حاضران در گود مدیریتی و فنی نیز برای ابقا در سمت‌های خود بعضاً به حاشیه‌ها دامن می‌زنند.

■ شمیم رضوان

فدراسیون قایقرانی طی سال‌های اخیر چراغ خاموش پیش رفته اما با وجود مشکلات بسیاری که در خصوص تجهیزات داشته، توانسته است موفقیت‌های قابل توجهی کسب کند. با وجود این اما این رشته برای پیشرفت هرچه بیشتر و ادامه مسیر موفقیت‌آمیزی که در پیش گرفته نیازمند توجه و ثبات مدیریتی است؛ فدراسیونی که هفت اسفندماه دوران ریاست چهار ساله آن به پایان می‌رسد اما با توجه به اینکه مسابقات آسیایی هانگژو و رقابت‌های کسب سهمیه المپیک در پیش است، هیئت رئیسه فدراسیون قایقرانی چهارم اسفند ماه را برای برگزاری مجمع انتخاباتی این فدراسیون تصویب و این تاریخ را به وزارت ورزش اعلام کرده است تا از هر گونه ائتلاف وقتی برای برگزاری انتخابات جهت تعیین رئیس جدید ممانعت کند. ثبت‌نام این فدراسیون ۱۲۵ بان ماه به پایان رسید و تنها علیرضا سهرابیان، رئیس فعلی فدراسیون قایقرانی و علی‌اصغر محمودی در سمت ریاست تربیت‌بدنی نیروی دریایی سپاه فعالیت می‌کنند برای حضور در این انتخابات ثبت‌نام کرده‌اند که نام آنها جهت تأییدصلاحیت مدیریتی برای اخذ صلاحیت از دستگاه‌های نظارتی ارسال شد اما با وجود زمان کمی که تا برگزاری مجمع انتخاباتی این فدراسیون باقی است، هنوز نتیجه تأیید یا عدم تأیید صلاحیت این دو کاندیدا نیامده است؛ البته آرش فرهادیان، دبیر کل دفتر امور مشترک فدراسیون‌های ورزشی از قول مساعده مرکز خراست جهت تسریع وضعیت نامزها خبر می‌دهد: «هنها مسئله انتخابات فدراسیون قایقرانی بحث احراز هویت است که فکر می‌کنم مرکز خراست تلاش و کمک خواهد کرد در موعد مقرر این اتفاق بیفتد.» با وجود این بر اساس قانون، پایان دوران ریاست چهار ساله سهرابیان مجمع انتخاباتی این فدراسیون نشدن وضعیت تأییدصلاحیت دو کاندیدی این فدراسیون، ابهاماتی را در خصوص برگزاری به‌موقع انتخابات آن در تاریخ مقرر ایجاد کرده است.

قایقرانی بلاتکلیف تأییدصلاحیت نامزدها

باید حدکثر ۱۴ بهمن دعوت‌نامه‌ها را برای اعضای مجمع ارسال کند. از آنجا که ۱۴ بهمن، جمعه و تعطیل رسمی بود، این کار باید در ۱۳ بهمن یعنی پنج‌شنبه انجام می‌شد اما هنوز تأییدصلاحیت‌های این دو کاندیدا از سوی وزارت ورزش اعلام نشده است، البته صلاحیت نظارتی سهرابیان در مرداد سال جاری برای حضور در انتخابات کمیته ملی المپیک بررسی و تأیید شده و بر این اساس او برای ادامه حضور در انتخابات مشکلی ندارد. محمودی هم به نظر نمی‌رسد مشکلی برای تأییدصلاحیت داشته باشد. با وجود این اما به رغم اینکه هیئت رئیسه فدراسیون قایقرانی تمام تلاش خود را جهت بهره‌برداری از زمان کرده است تا بلافاصله بعد از پایان دوران ریاست چهار ساله سهرابیان مجمع انتخاباتی را برگزار کند، مشخص نشدن وضعیت تأییدصلاحیت دو کاندیدی این فدراسیون، ابهاماتی را در خصوص برگزاری به‌موقع انتخابات آن در تاریخ مقرر ایجاد کرده است.